

което се нарича Вирейски
Армагеддунъ.

17 И седмьмо Ангель и злеа
своа та чаша на въздухатъ:
и излѣзе гласъ голѣмъ изъ
цѣрква та небесна ѿ престолъ
та Бжій), и говореше:
соверши се.

18 И въдоха светкавицъ
и громове и гласове, и въде
голѣмо землетрасѣніе, какъ
во то не е было никога, ѿ
какво то са создани человекъ
цы те на землѣ та, толко
много голѣмо землетрасѣніе

19 И распадна се голѣмьмо
градъ на три части, и градъ
дое те пзъчески паднаха:
и голѣмьмо Вавулинъ се по
мена предъ Бга, за да мѣ да
де (да испие) чаша та съ вино
то пророчно на-гнѣватъ си.

20 И секой островъ къга,
и горъ те се не намериша.

21 И градъ голѣмъ, (те
жскъ) колкото талѣнтъ па
дна ѿ неко то на человекъ
те: и похулиха человекъ
те Бга за рѣна та ѿ гра
дъта, защото беше много
голѣма рѣна та ѿ негъ.

ГЛАВА 31.

И доиде единъ ѿ седмь те
Ангели, които держеха седмь
те чашы, и говори съ мене,
и рече ми: доиди да ти по
кажемъ сѣдътъ на-голѣма
та блданница, която се дни
надъ много то водъ:

2 Ѣз коато са владство
вали царове те земсти, и
оупивали са се ѿ вино то
на-блдоудѣаніе то и жите
лъ те земни.

3 И заведе ме въ пѣсто мѣ
сто съ духатъ: и видѣхъ же
на, коато седеше на (единъ)
червенъ звѣрь, който беше
пжленъ съ вгъсхулни имена,
и имаше, седмь главъ, и
десеть рогове.

4 И жена та беше ѿвлече
на въ порфѣра и въ червено,
и накинена со злато и дра
гоценны камѣнь и висерь,
и держеше въ рѣка та си
златна чаша, пжла съ гнѣ
сота и нечистота на-свое то
блдоудѣаніе:

5 И на челѣ то и написа
но име: тайнство: Ваву
линъ великій, майка на
блданницъ те и на-гнѣсотъ
те земны.

6 И видѣхъ жена та, че бе
ше се оупила ѿ кръвь та
на-свати те, и ѿ кръвь та
на-свидѣтели те Исусови:
и чудихъ се, като а видѣхъ
съ чдо голѣмо.

7 И рече ми Ангело: цю се
чдиши; азъ ще да ти ка
жемъ тайнство то на-таа
жена, и на-звѣратъ който
а носи, и има седмь те
главъ и десеть те рогове.

8 Звѣрь, когото си ви
дѣлъ, беше и нема го (вѣке),
и ще да излѣзе ѿ безана